

ZGODNJA DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi poli. in velja po pošti za celo leto 4 gl. 60 kr., za pol leta 2 gl. 40 kr., za četrt leta 1 gl. 30 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 4 gl., za pol leta 2 gl., za četrt leta 1 gl., ako zadene na ta dan praznik, izide „Danica“ dan poprej.

Tečaj XL.

V Ljubljani, 29. mal. travna 1887.

List 17.

Breve ali kratko pismo sv. Očeta o družbah treznosti v severni Ameriki.

Iz serca moramo hvaležni biti modri previdnosti Božji, da je v sedanjih viharjih časih dala sv. Cerkvi tako izvrstnega vladarja, kateri tudi v hudem viharji s krepko roko vodi kermilo Petrovega čolniča. Na vse strani so sv. Oče neumorno delavni in skerbni za dobro stvar. Ne le katoličani, ampak vesoljni svet občuduje modrost in učenost njihovih okrožnic, katere so izdali o najvažnejših vprašanjih naše dobe, v bogoslovskem in pravem oziru, o družbinem in državnem življenji, o kerščanskem zakonu, o cerkvenih redih in bratovščinah i. dr. — Zraven vesoljnih zadev in potreb pa tudi ne prezirajo manjših potreb in dotičnih družb tudi po naj bolj daljnih krajih. Tako so dali pretečenega mesca pohvalno kratko pismo, imenovano „Breve“, do št. Pavelskega škofa v deželi Minesoti severne Amerike, ki si je pridobil velike zasluge za razširjanje družbe treznosti, in se tako le glasi:

Časti vredni brat! pozdrav in apostolski blagoslov! Iz tvojih zadnjih naznanil smo v svoje veliko veselje videli, kako si verni severne Amerike prizadevajo izvrševati izredna dela pobožnosti in ljubezni v prid svojih soderžavljancev. Posebno nas je razveselilo zvedeti, kaj delajo in zveršujejo hvale vredne družbe, zlasti družba popolne zderžnosti s tako sijajno vnemo zoper škodljivo pregrebo pijanosti. Sploh je znano, kako škodljive nasledke ima nezmernost v pijači, in kako žalostno vpliva na vero in pravost. Zato se ne morejo dovelj pohvaliti duhovni pastirji združenih držav, da so že na velikem zboru v Baltimoru v tehtnih govorih obsodili te verste nezmernost ter so dokazali, da je to vedni vir pregrehe, rodovitna korenina hudega; da pridejo družine pijancev v naj večji siromaštvo, sami pa večinoma zapadejo pogubljenju in večni kazni; dalje tudi to, da verni, tej pregrehi vdani, dajejo pohujšanje drugovercem, in stem močno zaderžujejo razširjanje sv. vere. Zato čislamo vse hvale vredno početje teh pobožnih družb, zderžati se vsake opojljive pijače. Kajti gotovo se ne more dvomiti, da je resna volja prav primerno in zdatno sredstvo zoper to veliko zlo, in da bo početje za berzdanje strast imelo toliko več vspeha, kolikor večji je veljava onih, od katerih izvira. Narveč zamore tu storiti gorečnost duhovnov, kateri od ene strani ljudstvo učé

z besedo življenja in k pravosti napeljujejo, od druge strani pa s svojim zgledom v čednosti svetiti morajo. Naj si toraj duhovni pastirji skerbno prizadevajo, da z vneto besedo odvrtačajo kugo pijanosti od Kristusove čede, pa tudi s svojim zgledom treznosti vsem svetijo, da se odvernejo hudi nasledki iz te pregrehe izvirajoči, ki žugajo cerkvi in državi! Mi pa hočemo serčno prositi Boga, da milostno spolni Tvoje želje v tej zadevi, da vodi Tvoje nakane in podpira začeto, ter v zagotovilo Božjega varstva in našega očetovskega naklonjenja podelimo Tebi, častiti brat, in vsem, kateri so v tej zadevi s teboj zedinjeni, iz vsega serca apostolski blagoslov. Dano v Rimu 27. marca 1887, v 10. letu našega papeštva: Leo XIII.

Iz tega papeževega pisma je razvidno, da sv. Oče, ker so naj viši pastir vsih vernikov, pri svojih mnogih opravilih, tudi daljne, oziroma male dobre reči ne prezrejo, kakor so tudi ranjki papež Pij IX našo mlado katoliško družbo s posebnim dopisom počastili. Saj so v naših, za vero in cerkev žalostnih časih čez vse potrebne katoliške družbe vsake verste, zlasti tudi družbe treznosti. Za take družbe so naš skerbni mil. knez in škof pripravljati blagovolili svoje podložne s poslednjim postnim listom. Z očetovsko besedo so živo slikali ostudnost in škodljivost tudi pri nas močno razširjene pijanosti ter so priporočevali vsem dekanom in župnikom snovati in ustanovljati družbe treznosti pri svojih vernih. In glej, že se sliši zdaj o veseli spomladi iz raznih krajev, kako se duhovni pastirji o tej važni pa težavni reči med seboj posvetvajo, drugi pa so že veliko udov sprejeli in zapisali. Naj hvale vredni zgled omenjenih gg. duh. pastirjev spodbuda še druge, da ne bo nobene fare na Kranjskem brez te družbe, ki je čez vse potrebna v družbinem, pravem in gmotnem oziru! Naj duhovne in vernike spodbudi tudi to novo pismo sv. Očeta, s katerim pohvalijo duh. pastirje daljne Amerike ter s tem priznavajo in priporočajo take družbe. K temu kliče še neka posebna, zanimiva, vesela okoliščina. Bliža se namreč veseli praznik zlate maše sv. Očeta 31. decembra t. l. Ves kerščanski svet se že veseli in pripravlja: vsak narod bo po svojem razodeval svoje čestitanje ne le z besedo temuč tudi v djanji, da skaže svoje globoko spoštovanje in svojo resnično hvaležnost do tako blagega, izvrstnega Očeta. Tudi pri nas se bodo v to sverho nabirali radovoljni darovi, bodi i. d. Toda naš narod je majhen in reven, ter se glede darov

ne bo mogel meriti z drugimi večimi. Nekaj pa zamore storiti, kar ne bo denarja stalo, pa bo gotovo sv. Očetu v naj večji veselje, pa tudi naši deželi v naj večji čast in korist. Kako lepo in veselo bi bilo, ko bi se do slavnega papeževega dneva sestavile po vsih župnijah priporočene družbe, ter že tudi v djanji svoj blagodejni vpliv razodevale po vsih krajih in bi bila splošna treznost blaga mati vsih čednost! Kako veselje bi bilo za našega mil. knezoškofa in kolika čast za vso škofijo, ko bi mogli o priložnosti zlate pap. maše osebno ali pismeno naznaniti, da so v Njihovi škofiji skozi in skozi vpeljane take bratovščine in da se je z njimi začelo novo kerščansko življenje! Bolj kakor vsi drugi darovi bi to razveselilo blago serce sv. Očeta, s serčnim veseljem bi podelili, kakor vernim v daljni Ameriki, tudi nam svoj blagoslov; naši škofiji pa bi ostala v dragem, zlatem spominu zlata maša sv. Očeta! —a—

Pripravljanje na Marijin mesec.

Mesec maj je najlepši izmed mesecev celega leta: Zemlja obleče se v krasno obleko; travniki, drevje, germovje, vse se oživlja, zeleni v mladostni moči kaže se nam vsa natora.

Marija je najlepša med hčerami človeštva; o njej veljajo besede: „Kako si lepa, moja prijateljica, kako si lepa, moja prijateljica, kako si lepa! (Vis. p. 4, 1.) Sv. Tomaž Akvinski pravi: „Njena lepota je dvojna, dušna in telesna.“ Lepota telesa je v zunanji poštenosti in v strahovanju počutkov, posebno oči; zatoraj pravimo da so njene oči kakor golobje, polne nedolžnosti, milobe in ponižnosti. Njeno truplo bilo je tempelj sv. Duha, z njenega obličja žarela je rudečica deviške sramozljivosti, in čez vso njeno postavo razlival se je nebeški mir. V resnici, njeno podobo posnema mesec maj s svojimi milimi soločnimi žarki, z nežnim berstjem in krasnim cvetjem.

Majnik je prelep in vesel čas; vse ga željno pričakuje, vse se oživi, ko se približuje. Ta mesec je ogledalo Marije D. Ko je ona stopila na svet, pričelo se je novo življenje za človeštvo. Greh je bil zadušil lepo cvetje in torej pravo življenje v človeštvu, povsod bila je dušna tema, dušna smert. Pa prišla je Ona, o kateri kličemo veselo: „Kedo je Ta, ki je prišla kakor jutranja zarija? (Vis. p. 6.)

Prišla je Marija in ž njo oživljajoče solnce pravice, Jezus Kristus, Sin Božji, kateri je pregnal temo s svojo lučjo, ugonobil greh, premagal smert in podaril življenje milosti umerlemu svetu.

Majnik prinaša nam listje in prelepo cvetje, katero s svojimi barvami razveseljuje nam oči in napolnuje s prijetnimi vonjavami zrak in podnebje. O Mariji pa velja: „Jaz sem cvetica na polji in lilija v dolinah.“ (Vis. p. 2.) „Dišala sem ko cimet in dobro dišeči balzam; dišala sem kakor najboljša mira in nepokvarjen balzam.“ (Sir. 24.) Kakor brezmadežna, čista lilija cvetela je Marija med grešnim človeštvom; z vonjavo svoje čednosti razveseljevala je nebo in zemljo. Z vertom primérja toraj sv. Bernard Marijo in pravi: „Vert svetega veselja je Tvoje telo za nas, o Marija; kajti cvetice raznoterega veselja tergamo v njem, ako pomislimo, kako velik vir sladkob si Ti za nas! Ograjen vert si Ti, Božja porodnica, v katerega nikdar ni prišel grešnik tergat prekrasnih cvetic. Ljubeznjivo poganjaš naj dražje cvetje vseh čednosti, med katerimi občudujemo posebno tri cvetice, katere napolnujejo vso Gospodovo hišo s prijaznim duhom, o Marija, Ti vijolica ponižnosti, Ti lilija čistosti, Ti roža ljubezni.“

Naj bi noben dan prelepega majnika ne minul, da ne bi Kraljice majnikove s posebnim pozdravom počastili, da bomo tudi mi dosegli milost v vertu sv. Cerkve cveteti in sad roditi, in da bomo o času žetve vredni, biti spravljani v skedenj nebeškega Očeta. (Sendb. 1883.)

Hitite torej k Marijnemu majnikovemu altarju, ljubi otroci, sklenite in pozdignite lepo svoje ročice in prav lepo molite k Mariji, da vam sprosi stanovitnost v dobrem in cvetja vsih naj lepših čednost. O mladenči, pridite, posvetite se Mariji, da vam obvaruje to, kar je naj lepšega pri mladem človeku, to je, sveto nedolžnost! O device katoliške, vaša Kraljica, Marija Devica darú zahteva od vas, pustite posvetne nečimurnosti in lažnjivo, veselje, varite se grešnega znanja, dajte Mariji majnikovi svoje serce in prosite, da ga vam obvaruje lepo in nedolžno. Žene in možje in stari ljudje, ki vas vse zapušča, pribežite k Mariji, lepo jo častite v majniku vsi, in Ona bo vsakemu pridobila naj lepših in naj boljših darov.

Šolske knjige iz rók — kaj pa zdaj?

(Dalje.)

2) Čistost. Sv. apostol Pavel govori: „Primito ščit vere, da morete ugasiti ognjenepuščice satanove.“ Kaj so te ognjene puščice, s katerimi hoče satan v smertni greh pripraviti dušo? To so misli, občutki vsakoverstne skušnjave zoper čistost. Grehi zoper 6. zapoved so izmed naj nevarnejših. Ta greh je pred svetim Bogom tako nagnusen, da te more milosti božje oropati, in v pekel pripraviti že sama nečista misel, ako se ji radovoljno vdajaš in se zadržuješ v nji dopadljivo. Naš Zveličar pravi naravnost: „Kdor žensko poželjivo pogleda, je v sercu ž njo prešeštoval.“

Pot, po katerem jih toliko zajde v greh 6. zapovedi, je znanje, družba z osebo drugega spola. Mlade osebe začenjajo ljubkovanje iz medsebnega dopadajenja, da si igrajo ali da se kratkočasijo, iz ničemurnosti. Medsebojno nagnjenje se množi, v kratkem se tako zagulita in se zaljubita, da se ne menita ne za Boga ne za svet. Prijaznost in poželjivost je zmeraj večja in groznejša, zakopljeta se poslednjič v naj strahovitiše pregrehe. Bog je postavil zakrament sv. zakona, da zamorete osebi z milostjo tega zakramenta kerščanski živeti; kdor pa v samskem stanu z osebo živi, kakor bi bil v zakonu, je nečistnik, upornik zoper vsemogočnega Boga in njegovo sveto postavo. Taki bodo čutili svoj dan rek sv. pisma: „Strašno je pasti v roke živega Boga!“ Marsikteri dušni oskerbnik se je prepričal, kako na smertni postelji človeka nič bolj ne teži, kakor nečistost in krivično blago.

Zatoraj si dolžan ogibati se vsakega znanja z osebo drugega spola, dckler nimaš volje in dokler ti okoliščine ne dopuščajo stopiti v zakon. Kader si na tej stopnji, takrat premišluj pred Bogom in s pametjo, katero si izberi za družico. Kader si jo voliš, ne glej na lepo kožo, na lišpano obleko, na prijetno vedenje; glej pa na to, če je dotična oseba kerščanskega serca, če v lepem miru živi s stariši, z brati in sestrami, če nima pregrešnih znanj, če ne leta na plesišča, če si ne kupuje prekinčanih oblačil. Kdor dela znanja, pa ni zmožen skleniti sv. zakona, ta se norčuje iz Boga pri vsakem očenašu, kader moli: „Ne pelji nas v skušnjavo.“ On sam se vodi s svojim znanjem v naj nevarnišo in naj pogubnišo skušnjavo.

Pa je tudi greh, greh razun družbe ženske osebe, kateri je nekaj preostudnega in prestrašnega, kar mnogim že na tem svetu pokonča telo in dušo! Vročica, sušica, slabost telesa in duše, blaznost, notranja britkost in žalost, gnjus življenja, samomor, so velikrat nasledki te pregrehe. O vari se nesramnih tovaršev, ki te učiti hočejo ostudnosti, nad katerimi se angelji jokajo! — Strašni so nasledki pri vsakem takem grešniku, in čakajo ga še bolj gotovo muke peklenskega ognja! Marsikdo je bil v to zapeljan že ko otrok, ter je še druge zapeljeval, ne prav vedoč, da je ta greh izmed največjih, — in ko je pozneje zvedel, kako strašno je to, in se je hotel greha iznebiti, se je pokazala velika moč navade, ki ga ni pustila več iz klešč. Tukaj velja beseda Kristusova: „Kdor dela greh, je suženj greha.“ — Ali naj taki nesrečnež obupa? ali naj se še dalje prepušča ostudni pregrehi? Ne! Dobrotljivi Zveličar je rekel, da je prišel duše reševati. Kdor si bil doslej suženj greha, prizadevaj si, da si pri Jezusu zadobiš rešenje. Obžaluj greh iz vsega serca, terdno skleni nikdar več ne dovoliti vanj, vsako skušnjava odbijati, spovej se odkritoserčno svojega greha, in mašnikova odveza te ga bo rešila; potlej pristopi k sv. Obhajilu s ponižnostjo in zaupanjem, Jezus ti bo dal tolažbo, serčnosti, moči, da boš mogel premagovati prehude napade in skušnjave. — Ker te bo pa še potlej dražila pregrešna navada, moraš spovednikov nauk poslušati, dalj časa prav pogosto ss. zakramente prejemati ter se pridno poprijemati pomočkov za popboljšanje. Ako si bil tako nesrečen, da si spet padel v greh, ne ostajaj v starem blatu, koj se očisti v skesani izpovedi. Ko bi bilo vse tvoje telo v gerdih in bolečih turih in gnojinah, bi gotovo vse storil, da bi se oprostil tako hude bolezni. Neskončno večja bolezen pa je za čas in za večnost to gerdo pregreho na sebi terpeti. Zatoraj se moraš oborožiti z največjo stanovitnostjo, da to grozno rano odpraviš. Bog ti je zdravnik in tvoj spovednik; pa moraš tudi sam čuti nad seboj, in samega sebe zatajevati.

Ako si bil, mladi bravec, sam tako nesrečen, da si padel v greh zoper 6. zapoved božjo, ako si se ga celo navadil; si prav gotovo v stanu smertnega greha. Pervotna podoba božja je v njegovih očeh strašno oskrunjena. Ko bi te takega pograbila smert, bi bila tvoja duša veržena v peklenski ogenj. zakaj: „nič nečistega ne pojde v nebeško kraljestvo.“

Zdaj se moreš še rešiti s skesano spovedjo. Opo-minjam te toraj priserčno, skleni precej, bližnjo soboto se čisto spovedati. V svetem zakramentu te bo očistila Kristusova kri. zadobil boš mir serca in veselje kerščanskega življenja. Milijoni pogubljenih bi bili neizrečeno srečni, ko bi mogli dobiti le eno uro še na zemlji. Še tisti trenotek bi se rešili z zakramentom svete pokore; — toda to je pri njih nemogoče. Ti, bravec, imaš še to srečo, to priložnost; tudi tebi velja beseda, ki jo je govoril Kristus Jeruzalemu: „Da bi pač pomislil, še ta svoj dan, kaj ti je v zveličanje!“

(Dalje na sl.)

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Iz Ljubljane. (Spomin sv. Vincencija P.; blagoslovljenje novih orgelj; „Duša popolna“ — novo delo gosp. župnika Jan. Zupančiča.) V nedeljo večer ob šestih je Vincencijeva družba imela prav priserčen shod. Na 2. nedeljo po Veliki noči namreč zadene prav slaven obletni dan neke dogodbe, ki tiče družbinega varha sv.

Vincencija Pavljana, vstanovnika misijonske družbe lazaristov in mnogih drugih društev kerščanske ljubezni, v prid zgubljenih deklic, zapuščenih otrok, bolnikov in ubožnih, galejskih sužnjev in blaznih. Umerl je l. 1660 v Parizu. L. 1830 pa je francoski kralj dal lastno cerkev temu velikemu dobrotniku človeštva na čast zidati, in ravno drugo nedeljo po Veliki noči omenjenega leta je bilo truplo sv. Vincencija preneseno v novo cerkev. Slovesnosti so bile silno velike in prekrasne. Rakvo je dal kralj narediti iz samega srebra in bogato pozlatiti. Pri prenašanji je bilo pričujočih 17 škofov in silno število svetnih velikašev. Procesija je terpela drugo povelikonočno nedeljo od dveh popoldne do poznega večera in slovesnosti so se nadaljevale še celi drugi dan. Tako je bil počesen veliki dobrotnik ubozege človeštva 170 let po svoji smerti, in od tod je bilo tudi poslavljenje tega dneva v Ljubljani, zjutraj s sv. mašo in skupnim sv. Obhajilom v Marijanišču, zvečer pa shod družbenikov.

Prečast. gosp. predsednik je nadalje med drugim omenil, da tudi v našem cesarstvu se Vincencijeva družba veselo razširja, kajti Dunaj z Doljno-Avstrijskim ima 36 konferencij in razun teh jih je ta kraj Litave že čez šestdeset, z njimi dve v zvezi tudi na Ogerskem (dvé, škodovalo pa bi ne, ako bi jih bilo dvesto, da bi se framasonski duh umaknil Vincencijevemu duhu in duhu Šent-Ištvana kralja).

Druga želja je, da naj bi se tudi v naši deželi obudile še kake konference ter naj bi Ljubljanska postala „centralna konferenca“, kakor so sicer po glavnih mestih.

Omenjeno je bilo o naši sirotišnici, kar se drugod govori, da take sirotišnice, kakor je v Ljubljani, še na Dunaju nimajo.

Prav veselo poročilo je tudi, da se v Marijanišču stavijo nove orglje, ki bodo to nedeljo popoldne o polsedmih pri šmarnicah blagoslovljene, kar bode sklenjeno z malo slovesnostjo: a) bo govor, b) litanije z blagoslovom, in c) darovanje za nove orglje, ki bodo stale 1440 gld. Dokazovalo se je, da v priméri z delom 8 spremenov in po naj novejšem poterjenem načinu orglje niso drage.

Nadaljna vesela novica je ta, da preblagi gospod župnik Janez Zupančič bo zopet novo delo dal na svetlo, sam ga bo založil in vse prihodke daroval Marijanišču. Imenuje se: „Duša popolna“; precej obširno je in skoraj se bode jelo tiskati.

O prizidovanji hiše za tretji del je predstojništvo razglasilo posebno sporočilo in prošnjo. Pride prih.

Iz Ljubljane. (Procesija sv. Marka in obnašanje pri taisti.) Navadna vsakoletna procesija sv. Marka se je godila pri naj lepšem vremenu. Vodil jo je in maševal pri sv. Petru novi stoljni župnik prečast. gosp. kan. Miroslav Križnar, kteremu so premilostni gospod knez in škof to službo izročili, ko je prečast. gosp. Anton Urbas prosil, da naj ga rešijo tega opravila. V napolnjeni veliki cerkvi sv. Petra je čast. g. kaplan Zagorjan imel čverst govor o uslišanji in neuslišanji molitve.

Veliko molitve se stori ta dan, kakor tudi križev teden malo pozneje; vsak duhoven, v kakoršni koli službi ali okolišini, ako se procesije ne vdeleží, mora pa doma opraviti litanije vsih svetnikov z dotičnimi molitvami, ktere posebno na to merijo, da bi usmiljeni Bog polja in domovja, ljudi in živino blagoslovil in deželo obvaroval slabe letine, hude ure, neznanih bolezni, vojske in vsakteje nesreče. Kako svet in častljiv namen!

To je dosti očitno znamenje in opominjevanje, da naj bi se tudi ljudje vsih stanov, posebno tudi šolska mladina, kakor poprej, obilno vdeleževali teh tako ginljivih molitev in prošelj.

Kdor pa se že sam ne vdeleži, naj bi saj pri taci priložnostih pravičnega Boga in Sodnika na maščevanje ne klical — ravno pri teh priložnostih, ko ga poštenei verniki ponižno prosijo, da naj bi nam obilnih darov delil in nam milostno prizanašal! Menim namreč tiste neolikane, terdoseerčne in nehvaležne ljudi, ki memo procesije gredo pokriti in merzli, kakor bi jim vse to nič mar ne bilo! Hudo človeka mora v serce boleti, ako vidi, da se jim celo pred Najsvetejšim ne ljubi kolén prikloniti (kakor se mnogi vedejo pri vstajenji véliki saboto, ali pri procesiji presv. Rešnjega Telesa). Človek, kateri ima spoštovanje do Boga in do molitve, ne more pokriti iti memo procesije vernikov, ki mu med glasno molitvijo ali svetim petjem gre naproti, in tudi ne pokrit kot zijalo ondi stati. Majčkeni otročiči, po 3—5 létni celo, so pri vratih in po vežah, ko smo šli v procesijo po šempeterskem predmestju, prav kakor živi angeljčki klečali in sklenjene ročice kviško držali, da je vsacega občutnega človeka moralo v serce giniti. Zakaj pa bi se marsikteri odrašeni tako védli kakor neobtesane klade in neuglajeni cepci? Vemo, zakaj in od kod je ta razloček... V malih prebiva še sv. Duh in le majhen opomin jim je zadosti, da na kolenica pokleknejo, ročice povzdignejo in Boga veselo molijo: mnoge odrašene pa je že davno Duh Božji zapustil, zato jim je zoperno vse, kar na Boga spominja.

Vemo, da je tudi nekaj judov in še več „židov“ po mestih: pa taki, če imajo namesto vére saj iskrico olike, naj gredo s poti in naj ne hodijo motit in žalit vernih katoličanov v njihovih svetih opravilih, ako se ne mislijo čedno obnašati.

To bodi v poduk, zlasti zdaj, ko skoraj nasledujejo po vsih katoliških deželah očitne molitve ter slovesni obhodi, procesije, s katerimi si prizadevamo milosti sprostiti od dobrotljivega Boga. Kdor očitno draži pravico Božjo, je tudi sovražnik človeštva, in taki naj gre k medvedu v berlog; ne pa med ljudi, ki se zberó Boga molit, prosit in častit.

Iz Tersta. (V prid zlate maše sv. Očeta Leona XIII.)

KATOLIČANOM

Teržaško-Koparske škofije.

Ves katoliški svet tekmuje sedaj v goreči ljubezni hoteč vredno in spodobno praznovati preimenitni dan zlatomašništva svojega skupnega Očeta in najvišjega Pastirja LEONA XIII, ki bodo, ako je volja božja, praznovali 31. decembra tekočega leta svojo zlato mašo. Ako budi zlata maša najnižjega dušnega pastirja splošno veselje tudi v najmanjši vasi, koliko več radovati se mora ves katoliški svet in vdeležiti se preimenitne svečanosti o priliki, ko bode glavar vesoljne Cerkve obhajal petdesetletnico svojega posvečenja v mašnika ter daroval zlato sv. mašo za verne katoličane celega sveta!

In zares, potem ko je storilo katoliško mesto Bolonja prvi korak s tem, da se je ustanovil tam poseben odbor v ta namen, začelo se je plemenito gibanje po celem katoliškem svetu, in vse se trudi in tekmuje, da bi se pri tej priliki sv. Očetu izrazila serčna voščila in mu izročili milodari vdanih mu otrok. Tudi v naši domovini Avstriji ustanovil se je na Dunaju glavni odbor, kteremu so se pridružili mnogobrojni odseki po raznih škofijah.

Namera (program) postavljena za to priliko v Bolonji in sprejeta od vseh drugih odborov in odsekov ima naslednje točke:

1. Miloščina za zlato mašo sv. Očeta, kot izraz vdanosti in serčne ljubezni vernih kristjanov do sv. Očeta.

2. Napotila se bode v Rim posebna deputacija, da pokloni namestniku Kristusovemu voščila in milodare vernikov.

3. Odpošljejo se na razstavo, ki se bo veršila v Vatikanu, raznoverstni izdelki, osobito cerkvena oprava, ki bo služila v pomoč in pospeševanje razširjanja sv. vere po katoliških misijonih.

Ker se je tudi pri nas ustanovil taki odbor, ki ima v svojem krogu najodličnejše meščane, javlja se vernim katoličanom tega mesta in škofije, da je ta odbor postavno ustanovljen ter ima svoj sedež v škofovi palači. Ta odbor goji upanje in željo, da se bodo ustanovili tudi drugod po škofiji odseki, ter vljudno vabi, da bi ti odseki kakor tudi posamezne osebe, ki se hočejo vdeležiti tega dobrega dela, združili se z njim kot glavnim odborom. Ta odbor pa se obvezuje, da bode vdeležnikom javljal vse, kar bodo želeli znati, da se ta namen tem lažje doseže.

Temu naznanilu odbor pridruži željo in upanje, da se bode našlo v Terstu in po celi škofiji obilno število gospej in gospodičin, ki bodo z nežnimi rokami pletle in pripravljale vsake verste cerkvenega kinča, perila in druge za službo božjo potrebne oprave, katero bodejo sv. Oče darovali misijonarjem, ki s trudom in gorečnostjo oznanujejo sv. vero nevernikom v daljnih krajih svetá.

Večhu tega pa se obrača škofijski odbor zaupljivo do odličnih meščanov, naj bi ga blagovolili podpirati s kolikoršnim koli denarnim doneskom, da se more overšiti dragocena tkanina posnemajoča imeniten mozaik, ki se nahaja v stoljni cerkvi sv. Justa v Terstu, katero delo so prevzele najodličniše gospé našega mesta ter ga bodo poslale na razstavo v Rim z drugimi izdelki, ki se bodo poklonili sv. Očetu. — Doneski se bodo lahko oddajali ali odboru samemu v škofovi palači ali posameznim odborovim udom, ali po zakristijah mestnih cerkvá, kjer se bodo sprejemali v nalaš zato napravljene škrinjice vsi tudi najmanjši doneski.

Škofijski odbor želi in pričakuje, da bi se na več krajih škofije ustanovili odseki z istim dvojnim namenom, namreč, da bi napravili kako cerkveno opravo za katoliške misijone in nabirali denarjev, bodisi za ss. misijone ali v drug namen po želji dotičnih odsekov, ki zamorejo tudi sami zase poslati svoje darove v Rim. Prosimo pa te odseke, naj bi nam blagovolili naznaniti vsaj do srede maja, kaj da mislijo poslati na Vatikansko razstavo; kajti do konca Marijinega meseca bode moral ta škofijski odbor dotičnim načelnikom naznaniti velikost prostora, ki bi ga potrebovala naša škofija na Vatikanski razstavi.

Škofijski odbor ni le pripravljen, marveč želi dati odsekom vsako razjasnilo potrebno, da zamorejo vsi verni kristjani naše škofije izraziti svoje sočutje in ljubezen do sv. Očeta LEONA XIII.

Terst, 29. marca 1887.

ODBOR: ALBER de GLANSTAETTEN Dr. AVGUŠT, komendator, predsednik. — ALBORI IVAN vitez, podpredsednik. — CLESCOVICH SPIRIDIJON komendator, podpredsednik. — Bersenda Ivan. — Dodmasei Peter. — Dragovina Edvard, komendator. — Dr. Ferra Hektor, vitez. — Dr. Loser Ivan, vitez. — Mahlič Feliks, vitez. — Dr. Porenta Karol, komendator. — Rossetti Paskal, vitez. — Šafret Martin. — Sterk Andrej, stolni dekan. — Dr. Tommasini Anton, vitez. — Verona Blaž, vitez. — Vidic Jože, veliki tergovec.

Iz Kranjske gore, 26. aprila. (Sv. misijon.) „To je dan, kterege je Gospod naredil. Sv. misijon, ki smo ga imeli pri nas od 17—24. t. m., bil je zares delo Gospodovo, delo nerazumljive božje previdnosti.

Predzadnjo zimo so morali naš preč. gosp. župnik vsled bolezni na nogi blizo pet mesev ležati v postelji. V tem žalostnem in prebolestnem stanu so sklenili, da hočejo napraviti sv. misijon v svoji fari, ako jim ne-skončno usmiljeni Bog spet podeli ljubo zdravje. In glej! Vse to se je vresničilo. Roka Gospodova je odjenjala, napravili so (sedaj v drugič v tukajšnjem pastirovanji) sv. misijon. Ko so belo nedeljo zjutraj oddajali štolo prečast. gospodu misijonskemu vodniku, omenili so teh reči tudi v svojem nagovoru.

Ker je „Zgodnja Danica“ že večkrat pripovedovala iz družih krajev, kakšen je bil dnevni red med misijonom, in kakšni so bili sveti obredi, ne bom še jaz tega ponavljal. Le zadnjega dne, ginljivega sklepa sv. misijona, naj še kratko omenim.

Misijonski križ imamo še od prvega misijona (pred 16 leti); zato ni bilo treba navadnega blagoslovljenja misijonskega križa, in družega, kar je s tem v zvezi. Pač pa smo napravili pred sklepno pridigo in slovesno sv. mašo posebno procesijo z Najsvetejšim. Med slovesnim zvonjenjem, pokanjem možnarjev in pri najlepšem vremenu se je pomikala dolga versta možkih in žensk iz domače in sosednjih fará za vihrajočimi baudi. Visoki mlaji so ji pot zaznamovali. Pravijo, da tako lepe procesije še ni bilo v naši fari.

Ko so zvečer odhajali preč. gg. misijonarji (čč. pp. Böhm, Gerščak, Pogorelec), spremljevalo jih je hvaležno ljudstvo v obilnem številu na kolodvor. Gospod župan jim je tudi z besedo naznanil priserčno zahvalo cele fare.

Ves čas sv. misijona je bil miren, tih čas. Nobeden izmed mlajših ni poskušal ta teden po nepotrebnem svojega gerla kerhati in močnega miru kaliti.

H koncu samo še to: Če tudi se že po vnanjem kaže, koliko pomaga sv. misijon, kaj premore ozir ljubezni do Boga in do bližnjega, kako podprè četrto cerkveno zapoved; vendar človeku ni mogoče vsega dovolj pretehtati in oceniti; to more natančno storiti le On, Najvišji, „On, ki v srcé vidi.“

De Missis defunctorum.*)

Multa quotannis in Directorio liturgico eduntur decreta S. Rit. Congregationis circa celebrationem Missarum pro defunctis. Cum autem hinc inde inter Sacerdotes dubia nonnulla hac in re exoriantur, utile putamus hic praecipua quae Ecclesia statuerit referre. Sic repetendo aliunde iam nota memoriae iuvatur, et fors abusus aliquos corrigendos inveniemus.

1 Quatuor adsunt in Romano Missali formulae Sacri celebrandi pro defunctis. Prima Missa pro defunctis in Missali assignata dicitur die Commemorationis omnium fidelium defunctorum, ¹⁾ nec non in exsequiis, die tertio,

*) Iz Teržaškega škofijskega lista, mesca grud. 1886.

¹⁾ In die Commemorationis omnium fidelium defunctorum Missae in omnibus altaribus sunt privilegiatae ex indulto Clementis XIII. d. d. 19. Maii 1761.; omnes Missae privatae (excepta convetuali) dicendae sunt de Requiem (S. R. C. 27. Sept. 1698.); sacrificia possunt a celebrantibus applicari ad libitum vel pro omnibus defunctis, vel pro aliquibus tantum, etiam accepta elemosyna. (S. R. C. 4. Aug. 1663., 14. Dec. 1709 et 2. Sept. 1741.) Beneficiatus ad quotidianam applicationem obligatus idem facere poterit nullo tamen accepto stipendio. (Instr. past. Eyst. p. 18.)

septimo, trigesimo et anniversario Summi Pontificis, Cardinalium, Episcoporum et Sacerdotum; ¹⁾ — secunda Missa, quae inscripta est in die obitus seu depositionis, dicitur in exsequiis aliorum clericorum et laicorum; — tertia in horum die anniversaria; — quarta, quae nominatur quotidiana, dicitur, dum per annum exigitur Missa pro defunctis.

2. Si cadaver tumulatum non fuerit, sed ea, quae decet religione servetur in loco decenti proximiori ecclesiae, etiamsi in ecclesia praesens non sit, celebrari potest una Missa sollemnis de Requiem ut in die obitus, diebus etiam festivis de praecepto et duplicibus secundae classis, apposito tamen in ecclesia lodicis seu nigri panni signo ab eo diverso, quod in anniversario adhibetur. (S. R. C. 25. April. 1781.) Si vero terrae traditum fuerit, celebrari poterit una Missa cantata, ut in die obitus, dummodo non sit duplex primae vel secundae classis, aut festum de praecepto. (S. R. C. 7. Sept. 1816.)

3. Missa exequiarum sollemnis praesente corpore i. e. corpore vel in ecclesia sub Missa in feretro exposito, vel pridie humato, ²⁾ cantari potest omni die, exceptis festis I. classis, quae observantur in populo, feria quinta in Coena Domini, sexta Parasceves et Sabbato sancto; permittitur tamen (unica sollemnis) feriis II. et III. Paschatis et Pentecostes; ³⁾ sed in festis de praecepto non omittenda est Missa diei.

Absente corpore prohibetur Missa exequialis in Dominicis, in festis I. et II. classis, feria quarta cinerum, hebdomada sancta, vigiliis Nativitatis Domini et Pentecostes et infra octavas Nativitatis Domini, Epiphaniae, Paschatis, Pentecostes et Corporis Christi.

(Dalje nast.)

Šmarnična.

Šmarnice ljube, o cvetke premile!

Rado ozira na vas se okó;

Vedno ste dušo mi vé veselile,

Ko sem nabiral vas z mlado rokó! —

¹⁾ In sepultura vel anniversario sacerdotis dici potest tam prima Missa, quae est pro Episcopis assignata, ut in Commemoratione omnium fidelium, quam secunda, quae est in die obitus seu depositionis, dummodo Oratio pro eo designanda, Deus, qui inter Apostolicos sacerdotes omnino adhibeatur. (S. R. C. 29. Jan. 1752 et 22. Sept. 1837.)

²⁾ Ex responsis S. R. C. ad casum a Rmo. Episcopo Eyatett. a 1838. et ab eisdem Vicario Generali a. 1851. propositum, in locis, ubi vel consuetudo viget, cadavera sub vespas sepeliendi et die insequenti celebrandi exsequias sollemnes, vel ubi per leges civiles non licet cadavera deferre ad ecclesias et sub Missa exponere, etiam in octavis privilegiatis licet celebrare exsequias sollemnes eodem ritu, ac si cadaver praesens adesset. — Ex decreto S. R. C. d. d. 25. April. 1781. in dictis casibus diebus etiam festivis de praecepto et duplicibus II. cl. permittitur una Missa sollemnis de Requie cum absolutione et precibus, quae in die obitus fieri et recitari solent, (si corpus adhuc insepultum sit) apposito tamen in ecclesia lodicis, seu nigri panni signo ab eo diverso, quod in anniversario adhibetur, ut fideles intelligant, Missam hisce diebus offerri in expiationem animae illius defuncti, cuius corpus traditum terrae adhuc non fuit, et ecclesiae precibus etiam proprias adiungant. (S. R. C. 22. Mart. 1862.)

³⁾ Missa privata infra sollemnes exsequias lecta nullis privilegiis gaudet et iis tantum diebus dici potest, quibus Missa votiva privata dici licet. Dicitur ut in die obitus cum unica Oratione. (Miscell. theol. ser. 4. pag. 646.)

Spletam iz šmarnic rad venčike male,
In jih poklanjam Mariji za dar;
Šmarnice nosim Mariji rad zale,
Z njimi ozališam rad njen altar.

O, kako vendar je duša vesela,
Kedar približa cveteči se maj!
Kedar zagledam te, šmaruica bela,
Vaikdar obujaš nebeški mi slaj! —
Misel, da šmarnična doba nastaja,
V sercu presladke mi čute budí;
Torej pa tudi, ko majnik prihaja,
Serce radosti mi rajsko kipí!

Šmarnične lepšajmo radi altarje,
Saj je Marija vsa polna dobrót;
Rada zatira nam strasti viharje.
In ne zapušča nas nikdar sirót! —
Slednji, ki v varstvo se Njej izročuje,
Mir in tolažbo pri njej zadobí;
Mati dobrotna uad slehernim čuje,
Kdor k nji v težavi skesán pribeží.

Bodi pozdravljena, doba mi mila,
Dobro mi došel, o roznati maj!
Šmarnice tvoje budé mi čutila,
Da po nekoliko vživam že raj. —
Radost uživam pač neizrečeno,
Ker se tak serčno Marija časti;
Stopim v svetišče lepó razsvetljeno,
V rajskih se čutih mi duša topí!

Kdo bi vesel ne bil lepega maja,
Kedar približa se šmarnic nam čas;
Dokaj dobrot nam Marija podaja,
In tam pri Jezusu prosi za nas. —
Serca spokorna Ji v dar prinesimo,
Kedar pokleknejo tje pred altar;
Serčno pri šmarnicah vsi jo prosimo:
O ne zaverzi nas, Mati, nikar! —

Sprejmi med svoje otroke še mene,
Mati dobrotna, te prosim lepó;
Slava, glej, Tvoja, zdaj k petju me žéne,
Naj ti zapojem, Marija, takó:
Bodi pozdravljena, rajska Kraljica,
Ki te pri šmarnicah tukaj častím;
Bodi pozdravljena, mila Devica —
Prosi, da v raju te večno slavim! I. Z.

O sv. Notburgi.

Prosto po latinski. *)

Zdrava, o Notburga, deva,
Vredna si, da pesem peva
Tebe, mater revežev.

Hen Ti delal je stezico,
Ko z dobrotno si desnico
Gladnih trume sitila.

Blagor Ti, Tirolcev dika,
Pazincem pomoč velika,
Varhinja živinici.

*) Na priporočilo, naj bi kdo poslovenil latinsko pesem o sv. Notburgi, nam jo je kar lepo vravnano poslal naš blagi gospod Bile. Serčna hvala! Sv. Notburga pa naj poverne trud z uslišanjem prošnje. Vr.

Glej, viharja, ognja bedo,
S svojo Ti krotiš besedo,
Slavna čudodelnica.

Slepim vrača se svitloba,
Mertve Ti rešuješ groba,
Ko v življenje jih budiš.

Voz z voliči brez voznika
V vodstvu Tvojem se pomika
V kraj odmenjen, na goró.

Siromakom si skerbica,
Bodi naša pomočnica,
Daj kristjanom blagi mir!

Prošnje torej naše sliši,
Oj Notburga, ter usliši
Želje naše milostno!
Amen.

J. B—c.

Razgled po svetu.

Iz Zagreba naznanja „Katol. List“ za gotovo, da so sv. Oče Leon XIII katoličanom Črne gore privolili „slovenski jezik“ (najberže staro-slovensčino) za bogoslužje. To naznanilo je na prvo prinesel „Obzor“, pa mnogi so nad tem dvomili in menili, da je izmišljeno, da pa zdaj ni več dvoma, in „Obzor“ je zopet pozneje pisal, da sestavljen je ciriljskih misalov za Črno goro je izročeno gg. kanonikoma Parčiču in dr. Černčiču pri sv. Jeronimu v Rimu.

„Katol. List“ v vvodnem članku omenja, to važno dovoljenje so sv. Oče dali na prošnjo črnogorskega kneza in novoimenovanega nadškofa Barskega (Antivari) in da ta beseda bode staroslovenski jezik. To naznanilo je obudilo veliko veselje. Omenjeni cerkveni list pristavlja, kako to dokazuje, da sv. Oče spoštujejo zapuščino sv. Cirila in Metoda, to je, slovenski jezik v bogoslužju, in začel je pisati daljšo obravnavo o zedinjevanji pod napisom: „Ut omnes unum sint“ — Da bodo vsi eno.

Dunaj. (Novo šolsko društvo.) V častitljivi dunajski stari mestni hiši na Dunaju je te dni imela shod nova šolska katoliška družba. Obiskovalcev je bilo toliko, da je bila stiska zaradi sedežev. Predsednik je g. dr. C. Schwarz, kateri je v izverstem govoru naznanil, da sklep k vstanovitvi te družbe je bil storjen že mesca rožnika 1885; vstanovljena je bila pa 6. maja 1886. Posebno znamenito je, da Nj. Veličanstvo cesar Francišk Jožef I so z darom 300 gld. postali vtemeljitelj te družbe. Med vtemeljitelji je med drugimi tudi svetli nadvojvoda Albreht. Dosti lepega bi se dalo povedati o delavnosti te družbe, bodi pa opomnjeno samo to, da družba obsega vse v državem dunajskem zboru zastopane dežele brez izločka kake narodovnosti. Vsak družnik plačuje po 60 kr. na leto, ali pa enkrat za vselej 25 gld., in pa da tudi z molitvijo pospešuje družbine namene. (S tem je družba gotovo zadela naj boljšo struno.)

Rim. Ravnatelj raznih rimskih semenišč so o svojem času dali klic do duhovne semeniške mladine vsih katoliških narodov, da naj tudi té spodobno obhajajo jubilej ali 50letnico papeževe nove maše. Bernski gg. bogoslovci so se o tem posvetovali in so te misli: naj bi se vsi slovanski bogoslovci zedinili in dali skupaj

na svitlo spomenico, „Almanak“, katerega bi podarili sv. Očetu v imenu vseh slovanskih bogoslovcev. Pravijo, da ta predlog je bil veselo sprejet od slovanskih semenišč ter pričakujejo, da tudi Zagrebško semenišče izreče svojo misel.

Laško. Odkar pruska kulturna borba pojenjuje, se je tudi na nesrečnem Mladolaškem začelo na boljše obračati. Devetdeset odstotkov prebivalstva, ki je dozdaj v strahu pred framaonskim levijatanom molčalo, se je po malem jelo glasiti, pa tudi mnogi framaoni spregledujejo, da s preganjanjem Cerkve in papeža ne opravijo nič, temuč le svojo lastno deželo ugonobujejo in sami sebe po glavi bijejo. Sej odkar so papeža oropali, vsa dežela, od silnih davkov preobložena, bi djal, slamo grudi in kalužo pije. Začeli so torej spregledovati, in ko jim je Bismark posvetil, se tudi po vsem Laškem začnajo dramiti in spoznavati, da narod se vedno globokeje pogrezuje v prepad. Ne le po večjih mestih, ampak tudi po deželi, po manjših mestih časniki začnajo pisariti in obravnavati, kako bi se dalo s Cerkvijo pomiriti.

Celo velike, recimo debele glave spoznavajo, da n. pr. tista „garancijska mladolaška postava“ ni zanič in da se mora poverniti papeževa samostojnost in neodvisnost. „Unita Cattolica“ v tacih okoliščinah svetuje, da naj Depretis in Crispi v Vatikanu prašata, kakor je pred kaj časom storil Bismark, če je sv. Stol voljan spustiti se v obravnave? Papež, da bode že našel pota in pomočke, da se brez keršenja načel vender prične delo doželenega miru. Celo ministri z večino poslancev so se boje razveselili tega spisa in upati se smé, da bode dobra reč napredovala... Vse to kaže, kako grozna suša in stiska je že nastala po nesrečni laški deželi. Kdo vé, če tudi pri tem ni kaj vmés Bismark, kateri bi s tem pač naj bolje popravljal, kar je hudega storil s svojo „kulturno borbo“. Največ med vsem pa k tem preketu pomaga molitev sv. Cerkve, katero so sv. Oče Leon XIII. zapovedali po vsem svetu.

I. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva.

Vsplošnji namen za mesec maj so priporočeni vojaki.

(Sostavek prihodnjič.)

Posebni nameni.

(Dalje.)

8. *Prikazavanje Mihaela nadang.* Vspešno delovanje duhovnih pastirjev; šolska mladina; dekleta in mladenči na kmetih; bolni na duhu.

9. *S. Gregor Nazijanski.* Združenje vzhodnje cerkve z Rimom; pridoblenje velevažnih oséb za dobrodelne namene.

10. *S. Antonin.* Katoliška društva za bolj živo delavnost; neka cerkev, ki je v oblasti drugovércev, da bi jo katoliki nazaj dobili.

11. *S. Frančišek Hieronim.* Ljudski misijoni in misijonarji; ženska mladina po velicih mestih.

12. *S. Pankracij.* Spreobrnjenje več terdovratnih očetov; da bi se povernili razposojeni denarji; da bi ne bilo slane zdaj na pomlad.

13. *S. Servacij.* Da bi stariši vestno pazili na svoje popačene hčere in sinove; neka od turških rok ugrabljena deklica.

14. *S. Pahomij.* Zmanjšanje vedno naraščajoče revščine med malimi obertniki; odvernjenje kolere in živinske kuge.

(Dalje nasl.)

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vseh naših patronov Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomore, odpad in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe in velike nesreče. — Dva zakonska v razporu za keršanski mir. — Neka zadeva, da bi se dobro vpravljala. — Bolan duhoven. — Neki potreben revež za dušne in telesne potrebe. — Bolna oseba za zdravje, če je Božja volja, in telesno pomoč. — Oseba v dušnih bridkostih in telesnih potrebah priporočena presvetima Sercema in svetnikom. — Mati priproča bolnega edinega sina za ljubo zdravje in pobožno življenje.

Listek za raznoterosti.

Iz Ljubljane. Za novo bandero, ki ga namerja bratovščina napraviti za Našo ljubo Gospó presv. Jezusovega Serca, so preteklo nedeljo preč. gosp. stoljni župnik M. Križnar imeli darovanje. S posebno zahvalo preblagim darovalcem naznanjajo, da je darovanje dalo 261 gld. 33 kr. Ako se bodo še vnanji udje kaj skazali, se bo dalo kaj prav lepega napraviti. Naša ljuba Gospá presv. Serca naj sprosi vsem dobrotnikom uslišanje vseh njihovih priserčnih vošil in želja za darežljivo blagoselčnost!

V Št. Vidu pri Li. bode to nedeljo slovesno duhovno opravilo dopoldne ob 10 in blagoslovljenje temeljnega kamna za hišo katol. rokodelcev, popoldne ob 3 pa v cerkvi v straoski kapeli blagoslovljenje dupline Lurške Marije D.

V Novem mestu so od 27. sušca do 5. mal. travna v kapitelski cerkvi obhajali sv. misijon; vodili so ga čč. oo. jezuiti Dolijak, Sajovic in Majer. Vdeleževanje je bilo silo veliko; tudi gimnazija in vsa šolska mladina je o tej priliki opravila velikonočno spoved. Sad, kakor upajo, je prav velik. (Popis prih.)

Dušna pomoč za bolnike, na svitlo dal Janez Zupančič z dovoljenjem v. č. škofijstva. Drugi predelani in popravljeni natis; 35 pól na 557 stranéh. V Ljubljani 1887. V katol. bukvarni. Založila družba sv. Vincencija. Cena lepo v usnji vezane kujige je 1 gld. 25 kr. Ne bomo posebej popisovali in priporočevali silo koristne in za bolne tolažljive knjige, ktera je dobro znana iz prvega natisa; opomnjeno bodi samo, da za vse potrebe bolnikov je obilno poskerbljeno v naukih, molitvah in zgledih: le napravi si zalo knjigo in pridno jo beri; zakaj če tudi nisi še bolnik, pa biti utegneš, in če se tudi še nisi veliko pečal z bolniki, zna pa tudi to priti: imej tedaj orožje v roci in oskerbi si „Dušno pomoč.“

Za mesec majnik. *Šmarnice* naše nebeske Kraljice, neomadežane Marije Device. Spisal L. Jeran, založili in natisnili J. Blaznikovi nasledniki v Ljubljani. Po teh Šmarnicah se je toliko prašalo, da so bile l. 1882 v drugič natisnjene; priljubljene so pri ljudéh posebno zarad prvega vsakdanjega oddelka pod

napisom: „Cvetlica iz veta večnosti.“ Drugi vsakdanji oddelek je: „Lilija iz veta Marijinih otrok“. — Potem se obmoli vsaki dan „Memorare“, molitev sv. Bernarda, in poslednjič: se da „Cvetlica“, ki naj jo pričujoči vzamejo seboj na dom. Lahko se pa drugi oddelek obkrajša, ako kaže (ali celo opusti) in se želi kratko branje. Nobenkrat pa naj se ne izpusti prvi premislek, ker brauje o 4 poslednjih rečeh ljudje naj rajši poslušajo in jim tudi naj več koristi. Te šmarnice so se po večkrat brale in ljudje so jih vselej radi poslušali. Cena: vezane 90 kr., z zlato obrezo in v usnji 1 gld. 15 kr.

„Priče Božjega bitja“ 4. zvezek, poterjen od v. č. škofijstva. Ta zvezek je ravno kar prišel na svetlo in tako je doveršena cela precej obširna knjiga zgoli podučljivih in močno gniljivih zgledov in resničnih dogodov, ki čisto očitno pričajo, da je Bog nad nami, ki po pravici sodi in kaznuje hudobna dejanja. Vsi zvezki skup stanejo 1 gld., posamezni so po 25 kr. s pošto vred 5 kr. več. Naj bodo te resnične in pretresljive dogodbe občinstvu iskreno priporočene.

Zahvala in prošnja.

Veliko daruje naša preč. slovenska duhovščina v dobre in blage namene, v podporo človekoljubnih naprav. Daleč čez meje mile nam domovine znana je njena darežljivost. Tudi za zidanje hiše našega kat. društva rokodelskih pomočnikov došla nam je od njene strani lepa svota. Ker se pa vsakemu prečastitemu darovalcu za njegov velikodušni dar ne moremo posebej zahvaliti, izrekamo tem potom vsem skupaj svojo naj toplejšo zahvalo.

Enako bodi tudi vsem p. n. preblagim dariteljem svetnega stanu, ki imajo serce za ubogi rokodelski stan, izrečena iskrena zahvala za njihove milodare. Bog vsem skupaj stoterno poverni na posredovanje našega društvenega varha sv. Jožefa.

Imenik preč. in čast. gg. darovalcev: Fr. Boncelj, župnik v Dražgošah, 1 gld.; Ivan Rozman, župnik pri sv. Jak., 5 gld.; Val. Skul, župnik pri sv. Jak. ob Savi, 2 gld.; Jan. Potočnik, župnik na Brezovci, 3 gld.; Jan. Mesar, župnik v Boh. Bistrici, 2 gld.; Ant. Rožman, župnik v Nevljah, 1 gld.; Šim. Žužek, župnik pri sv. Katarini, 3 gld.; Jan. Teran, župnik v Ljubnem, 5 gld.; Andr. Kalan, kapl. v Ternovem, 2 gld.; Jan. Hudovernik, kapl. v Ljubnem, 1 gld.; Jan. Bizjan, kurat v Begunjah, 2 gld.; Mat. Preželj, župnik v Mavčičah, 2 gld.; Fr. Čarman, voj. duh. v Mošnjah, 1 gld.; Ant. Namrè, župn. v Šmartnem pod Šm. goro, 5 gld.; Msr. Mih. Potočnik 10 gld.; Jož. Golmajer, kapl. v Boh. Bistrici, 2 gld.; Fr. Vohinec, župnik v Kr. pri Terž., 2 gld.; Mart. Narobe, župnik v Zapogah, 3 gld.; Jan. Kapuz, župnik v Kropi, 1 gld.; Jos. Laznik, kapl. na Dobrovi, 3 gld.; Ant. Koblar, kapl. v Mengešu, 2 gld.; Alojz Starè, župnik na Rovi, 10 gld.; Jan. Košmelj, župnik v Begunjah, 2 gld.; Ant. Dolinar, župnik v Lučnjah, 1 gld.; Blg. gspa. Jos. Hočevár v Kerškem, 10 gld.; Leop. Globočnik, fuž. v Železnikih, 5 gld.; Jan. Globočnik, fuž. v Železnikih, 5 gld.; Ant. Hafnar, fuž. vodja v Železnikih, 1 gld.; Alojzi Puc, župnik v Hrenovicah, 5 gld.; Fr. Andrejak, župnik v Mozelj, 2 gld.; Jak. Gruden, župnik na Turjaku, 2 gld.; Mih. Klemenčič, kapl. v Černomlju, 1 gld.; Jan. Oblak, župnik v Borovnici, 1 gld.; Fr. Dolinar, kapl. v Borovnici, 1 gld.; Fr. Dolinar, župnik v Horjulu, 5 gld.; Štef. Gnezda, župnik na Boh. Bel., 2 gld.; Blaž Muhovec, kapl. v Kamniku, 1 gld.; Ant. Nemec, kapl. v Trebnjem, 1 gld.; J. n. Volčič, župnik v Šmarjeti, 5 gld.; Mat. Hočevár, župnik pri sv. Petru v Ljublj., 5 gld.;

Jan. Lisjak, župnik v Kostanjevici, 2 gld.; Jan. Arko, župnik v Podlipi, 2 gld.; Jan. Kaplenek, župnik na Blokah, 10 gld.; Ant. Kukelj, kapl. v Vodicah, 10 gld.; Fr. Povše, župnik na Jęžici, 3 gld.; Juri Rožman, župn. v Rakitni, 1 gld.; Jan. Podboj, župnik pri sv. Petru, 1 gld.; Fr. Jarc, na Mirni, 2 gld.; Mat. Zakotnik, pos. v Šiški, 10 gld.; Mat. Skubic, dekan v Ribnici, 2 gld.; Jož. Vidmar, župnik v Žiréh, 1 gld.; Fr. Kadunec, adm. v Dragi, 1 gld.; Mih. Arko, kapl. v Hrenovicah, 2 gld.; Mih. Tavčar, župnik v Žužembergu, 5 gld.; Mat. Pintar, kapl. v Radeč, pri Z. m., 2 gld.; Šim. Jan, kapl. od sv. Trojice pri Cirk., 1 gld.; Ign. Eržen, župnik v pok. v Idriji, 2 gld.; Iv. Čibašek, župnik pri sv. Vidu, v Cirk., 1 gld.; Fr. Levičnik, župnik pri D. M. v Polji, 5 gld.; Andr. Wieser, župnik v Grabstajnu, 2 gld. 50 kr.; Jos. Kokic, kurat v Černcah, 1 gld.; Lovr. Herg, kanonik v Mariboru, 2 gld.; Mart. Šket, župnik pri sv. Rupertu, 50 kr.; Mart. Gaberc, kapl. pri sv. Magdal., 1 gld.; Z. Serinik, župnik v Žabnicah, 2 gld.; Juraj Jan, dekan v Dolini, 5 gld.; Fr. Jančar, duh. pri sv. Petru, 5 gld.; Jurij Dervovšek, duh. past. v Želimlj., 5 gld.; Stanislav Šranč, župnik v Retečah 1 gld.; Mat. Lavrič, župnik v Novi Oslici, 1 gld.; Gosp. Šuštaršič, župnik iz Dolnic, 5 gld.; Jan. Okoren, župnik v Senožečah, 1 gld.; Tomaž Kajdiž, župnik v Vodicah, 3 gld.; Mihael Bogolin, župnik v Ajdovici, 2 gld.; Jak. Košar, župnik v Poljskovi, 2 gld.; Jan. Kolarič, župnik v Razborji, 2 gld.; Lovr. Valder, kapl. v Celovcu 1 gld. (Dalje nasl.)

Dobrotni darovi.

Za študentovsko kuhinjo: Dober prijatelj 3 gld. — Čast. gosp. Lovro Rožman 3 gld. — Preč. gosp. župnik A. Košir 1 gld.

Za sv. Detinstvo: Č. g. Jožef Kos, duh. pomočnik v Srednji vasi na Kočevskem 20 gld.

Za sv. Očeta: Iz Št. Ruperta 3 gld. preč. g. A. Košir.

Za varhe Božjega groba v Jeruzalemu: Št. Rupert 3 gld. 52 kr. — Žabnica 1 gld. 50 kr.

Za Marijanišče: Preč. g. dekan Janez Oblak 10 gld. 20 kr. — Janez Lobe vpok. župn. 5 gld. — Č. g. Marija Blažon 5 gld. Neimenovan dobitnik 15 gld.

Za zvonove v Sarajevem: Žabnica po čast. g. Lovro-Rožmanu 23 gld.

Za misijon v Dahomeju: Iz Celja 50 kr.

Za bratovščino N. lj. Gospé: Iz Celja 50 kr.

Za pogorelce na Godešiču: Prečast. g. prošt. dr. A. Jarc 5 gld. — G. J. Dogan 50 kr. — Št. Viška fara pri Ljubljani pri dvéh darovanjih 110 gld. 40½ kr. — Neimenovana 1 gld. — G. Oroslov Dolenec, svečar, 10 gld. — Neimen 1 gld. — Družina Šumi 2 gld.

Za opravo ubožnih cerkev naše škofije: Z Ledin 3 gld. — Z Dobrove pri Ljubljani 3 gld. 15 kr. — Iz Lesec 21 gld. 70 kr. — Z Dražgoš 15 gld. 80 kr. — Iz Spodnje Idrije 21 gld. 20 kr. — Iz Idrije 32 gld. — Iz Vipave 23 gld. — Iz Hotedersice 10 gld. 15 kr. — Z Mozeljna pri Kočevji 12 gld. — Iz Šmartnega pri Litiji po č. g. M. Molek-u 5 gld. — Z Rakitine 6 gld. 50 kr. — S Sel pri Kamniku 31 gld. 60 kr. — Od Bele cerkve 50 gld. 80 kr. — S Šent-Janža 15 gld. — S Selc 20 gld. 50 kr. — Iz Spodnjega Bernika 55 kr. — Z Ajdovce 10 gld. — S Police 16 gld. — Z Roba 8 gld. 35 kr. — S Kovorja 5 gld. 80 kr. — Iz Vodic 38 gld. — Iz Preserja 16 gld. 46 kr.

Pogovori z gg. dopisovalci.

Br. A. M. v Z.: Serčna hvala za toliko priljudnost! Želja spolni se nemudoma. — G. — r — v R.: Prav modra in resnična misel. Preserčna hvala, pa še pozdrav namesto zastalega odgovora! — G. B. v B.: Močno vstregli; iskrena hvala in pozdrav!